

και με των Ρωμηων της Λαίδας
θα πηγαίνω σ' εκδρομές.

Στην καμπίνα του θα έρσιχη λαβομένο και λεκάνη,
κι' όταν κάποτε πανούκλα τους Ρωμηούς έπαπειλή
'στους γυαλούς θα βγαίνει βάρβαρα και καρτέρι θα τής κάνη,
κι' όπου μπρός του την πετύχη θα την βορμπαρδοβολή.

Λόρε της Σαλιθοουρίας,
μη με σκώμματα γελάς,
αν θαλασσοκρατορίας
θέλη κι' η πατρίς Έλλάς,
κι' αντι Ναύαρχον προς δράσιν μη μάς στείλης, Σωλασούρ,
και 'στην σήμερον ευδιαν
τόν μακρύν ζουρλομανδύαν,
πού μάς έστειλες και τότε 'στών καιρό του Θεωρή.

Μη και σήμερον άξιους του μανδύου σου μάς κρίνης,
άφψη τα χωρατά,
και μη σκούρης δυνατά
πως χρειάζεται τοιούτος και 'στους χρόνους της ειρήνης.

'Από τὸ Λονδίνον εἰς τὸ Βερολίνον.

Άγαπητοί μας Γερμανοί και κορωμένοι: Πρώσοι,
σεἰς δώστε μας οργανοὶ στρατούς να μάς σκαρώση,
όργανωτή γιὰ τὸ Θεὸ προτὺ χαντακωθούμε
και σύζυγα χαλούμε.

Κυττάζετι με, Γερμανοί, γυρίζω νύκτα 'μέρα,
την καθ' ἐξόπορτα κροτῶ
και με καρδόκτυπο 'ρωτῶ:
«κανένας διοργανωτής δὲν κάθεται» ἐνὶ πέρα ;»

Ναι μὲν και τώρα τύμπανον πρὸς δράσιν μάς καλεῖ,
ναί μὲν και σπρίγος έχομεν και φρόνημα πολὺ,
μὰ πάντα περισσότερον ἐκείνος θα μάς βάλῃ
και νικηταί θα βγαίνουμε πρὶν ἔλθῃ Καρναβάλι.

Βρανδεμβούργιοι και Πρώσοι, κάνετε 'ελεημοσύνη
και 'στην καψο—Ρωμηοσύνη.
Καγκελάριε μεγάλη, Χοενλόε Γερμανέ,
οἶκτον λάβε και γιὰ 'μένα τὸν ζυλνέιο κουνενέ,
και κατάρρε κι' ἐκείνον τὸν σφριγγάντα Καίσαρά σου
κάποιον Πρώσο να μάς στείλῃ να σοῦ πούμεγαγεῖα χαρά σου.»

Χοενλόε, να μοῦ ζήσης, ξέρω πὺς μάς ἐκτιμᾷς,
δῶσε, μπάρμπα, και σ' ἐμᾶς,
κι' ἂν δὲν στείλετε κανένα στρατηλάτη σας τρανὸ
ἕνα σας ἐπιλοχία δώστε μας Πομερανέ,
νάλθῃ μέσα 'στην Ἀθήνα να σκοτώνῃ τὸν καιρὸ του
και με τούς Ρωμηούς να δένη μιὰ χαρὰ τὸν γαῖδαρό του,
και να βλέπῃ κάθε τόσο τί σπαλίτα πού σκορπίζεται
κι' ὅλο να σταυροκοπιέται.

Και τὴν ὥρα πού θα πίνῃ με ραχάτι τὸν κοφρὲ
να τοῦ φέρνουν τὸν λουφέ,
και να καίλῃ βιστ και πέρσα
και να λέμε: «αὐτοὺς ἔρα.»

Μπράτσο με τούς στρατηλάτας τὸ μουστάκι του να στρέψῃ,
νάχῃ παγωνιῶ στερᾷ,
να τοῦ δώσωμε και νύφη
με τρικουδέρτο παρᾷ.

'Πες 'στών Ἀυτοκράτορά σου, πούχει μέσα του φωτιάς,
τούς θυμούς του να ξεγᾷτῃ και να ρίξῃ ἐπὶ ματαίς.

και σ' ἐκεῖνα τοῦ Στρατοῦ μας τὰ κατὰξερὰ στελέχη,
και συμμάχους κι' ἐπιμάχους διὰ βίου θά μᾶς ἔχῃ.

**Ὁ Φαδουλῆς πηγαίνει
δολοταχῶς 'στὴ Βιέννη.**

Βαρῶτε 'μπρός, βαρῶτε 'μπρός, τρισίνδοξοι Μαγνάροι,
κι' ὁ Φαδουλῆς 'στὴ Βιέννη σας τραγῶτος ἀριβάρει,
ὀργανωτὴ καταζητῶ κι' ὀργανωτὴ δὲν 'βρίσκει,
τώρα 'στὸν Αὐτοκράτορα θά πάω τὸν Φραγκίσκο.

Ἄς ἔλθῃ μὲ τὸν Γερμανὸ κι' Αὐστριακὸς Μαγνάρος,
καὶ ὁδὸ καὶ τρεῖς ὀργανωταὶ δὲν θά μᾶς δώσουν βάρος,
ἔνας δὲν κάνει τίποτα σὰν εἶναι κούκος μόνος,
κι' ὅσο κατέβουν πρὸ πολλοὶ 'στὴν γῆν τοῦ Παρθενῶνος,
τόσο κι' ὁ νέος μας Στρατὸς καλλίτερος θά γένη,
τόσο κι' ἡ διοργάνωσις ρωλὸς θά πηγαίνει.

Ὅποιος ἔλθῃ μὲς 'στὼν Ρωμίων τὸ φλογερὸ καμίνι
ὀργανωτὴς νὰ μείνῃ,
πρέπει νὰ τὸγγῃ γιὰ τιμὴ καὶ νὰ τὸ κμαρῶνῃ,
κι' ἀντὶ νὰ τὸν πληρώσωμε πρέπει νὰ μᾶς πληρῶνῃ.

**Ἰδρωμένος ἀπὸ ζέστη
πάει μὲς 'στὴ Βουδαπέστη.**

Ὀυγγαρίζοι προσφιλεῖς μου, καὶ σὲ σὰς γονυπετῶ,
καὶ 'δικὸ σας σπιρουάτο γιὰ τὸ Στράτευμα ζητῶ,
ἀφοῦ δὲ κι' ἐκ τῆς Ἑλλάδος πάντα πέρνετε παράδες
καὶ τῆς δίνετε φοράδες
μαύραις, ἀσπραῖς, καὶ σταχταῖς,
ὅπου βγάζουμε φωτιάς,
δῶστε κι' ἕναν Οὐγγαριζὸ νὰ μᾶς μάθῃ τὴν φευγάλα
'στ' ἀλογὰ σας τὰ μεγάλα.

**Ὁ Φαδουλῆς ἀκόμη
πηγαίνει καὶ 'στὴ Ρώμη.**

Μακαρονάδες Ἰταλοὶ καὶ 'στὸ τραγοῦδι μάνναις,
'ἔγῃτε μὲ τῆς Ματρώναις σας, 'ἔγῃτε μὲ τῆς Ρωμῶναις,
κι' ἄς βοηθήσῃ τοὺς Ρωμηοὺς κι' ἡ τὼν Ρωμῶνων Ρώμη,
ποῦ βράζει λάβα μέσα των καὶ τὼν πολέμων ρώμη.

Σεῖς πάλιν τὸν Βιζυθίου κутτάζετε καὶ τρέμετε,
ποῦ 'μέρα νύκτα βρέματα,
μὰ μέσα 'στὸ Ρωμῆϊκο, 'στὸ κράτος τὸν ἀστείων,
ἀντὶ τῆς μᾶς ἀπειλοῦν κρατῆρες ἡρασιεῖων.

Δῶστε καὶ σεῖς ὀργανωτὴν κανένα μὲ γαλόνια,
καὶ 'στὴν Ἀθῆνα σὰν κι' ἰδῶ θά τρώῃ μακαρόνια,
κι' ἐκεῖ 'μπορεῖ νὰ τραγοῦδῃ μινόρε καὶ ντουέτο,
Λαυτοῖα, Ντουέ Φόσκαρι, Τραβιάτα, Ρυγκολέτο.

Καὶ 'στὴν Ἀθῆνα τώρα
τὸ κάνουν 'πὴρ φόρα,
κι' Ἑλληνικὸ μελόγραμμα 'σκαρῶσαμε γιὰ χάρι,
κι' ἀπὸ φωναῖς τραγοῦδιστῶν αὐτὴ δὲν ἡσυχαίνει.

Ὁργανωτὴς δὲν 'βρίσκεται, τὰ ρούχα μου διαγκάνω,
τὰ ντέρτι μας σὰς τάπα,
δύσσασα, μωρὲ παιδιὰ, θά μ'ῶ 'στὸ Βατικάνο,

θὰ τρέξω καὶ 'στὸν Πάπα,
κι' ἴσως αὐτὸς μὲ λυπηθῇ κι' εὐθὺς μετὰ χαρᾶς του
μὲ δώσῃ διοργανωτὰς ὁδὸ τρεῖς ἐκ τῆς φρουρᾶς του.

**Ἀριδάρει καὶ 'στὴν Πόλιν
μὲ σταυραετὸ φακίδελι.**

Τὼν κλεινῶν Ὀσμανλῶων Σουλτάνε,
ψυχικὸ σὺν φιλάνθρωπος κάνε,
τὼν ἰχθρῶν σου προστάτης γενεὸς
καὶ γενναῖος Φιλέλλην φανοῦ.

Κι' ἂν ἡ Δύσις, ἡ πρώτη μας φίλη,
μορφωτὰς 'στὴν Ἑλλάδα δὲν στείλῃ,
σὺ νὰ κάνῃς αὐτὸ τὸ πεσικίσι,
καὶ σὲ κάποιον 'δικὸ σου νὰ 'πῃ
'στὴν Ἀθῆνα νὰλθῇ μὲ τὸ φέσι
νὰ γένη καλύτεριμ-σελεπῆς.

Μᾶς λέν, Σουλτάνε, πῶς καὶ σὺ μεταρρυθμίσεις κάνεις,
ἀλλὰ καὶ τὼν Γαλιούρηων τὴν ὄραση μὴν ξεγάνῃς,
στείλε λοιπὸν σὰν ἐξυπνος, ποῦ δὲν σοῦ λείπει γνώσις,
γιὰ νὰ τελειώσωμε μαζὶ τὰς νέας ὀργανώσεις.

Χανούμιασις ἀόραταις, Οὐρὶ τὼν Χαρμεϊῶν,
μεσολαβήσατε καὶ σεῖς πρὸς χάριν τὼν Ρωμίων,
καὶ 'πῃτε 'στὸν Κισιάρχη, καὶ 'πῃτε 'στὸ Ντιβάνι
κι' αὐτὴν τὴν γενναϊότητα γιὰ τοὺς Γαλιούρ νὰ κάνῃ.

Σουλτάνε, σὲ παρακαλῶ, μὲς 'στὰς μεταρρυθμίσεις
νὰ μὴ μᾶς λησμονήσῃς,
στείλε κανένα σου Γαζὴ
νὰ πρῶμε τὸν καφεὲ μαζὶ,
στείλε, μεγάλε φίλε μας,
κανένα σου φεσᾶ,
τὸ κάτω κάτω στείλε μας
καὶ τὸν Ἐτὴμ—Πασσᾶ.

**Καὶ καρποδῆσις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Τὸ τμήμα τὸ μέγανον τὼν Ἑσωτερικῶν,
τὸ τῆς Οἰκονομίας καὶ τὸ Στατιστικόν,
ἐξέδωκεν ἐσχάτως μὲ τᾶλλα τὰ βιβλία
στατιστικὴν τοῦ τύπου, μικρῶν μεγάλων φύλλων,
φροντὶδι Ληκοπούλου, σπουδῇ κι' ἐπιμελείᾳ,
πρωτίστου τμηματάρχου μὲ φῶτα καὶ μὲ ζῆλον.

Νέα Ἐποχὴ, τοῦτίστι φύλλον περιδοικόν,
λίαν καλλιτεχνικόν,
ὅπου βγαίνει 'στὴν Ἀθῆνα
μόνο μιὰ φορὰ τὸν μῆνα.

Ἐννενηντα Μουραπάδες,
χαζομάρες κι' ἐξυπνάδες,
συγγραφεὶ τοῦ γέρο-Κούρτζη, τῆς Δωρίδος καροταίρη,
ὅπου τόσ' ἀστεία ξερεῖ.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, παρλαπίπα πατριώτου,
ἀριθμὸς τριαντατριᾶς, εἰς τὸν ὁρμόν τοῦ Διδόπου.